

NAROZENÍ KRISTA: VŠELÉK NA PÁD ČLOVĚKA

P. Louis Maria Hillary Eze SHL

Neslavná porážka našich prvních rodičů prohnáním a Istivým Luciferem v překrásné rajské zahradě způsobila člověku mnoho zkázy a trvalých následků. Podle P. Paula A. Duffnera OP byl na počátku člověk stvořen ve stavu milosti se spoustou nadpřirozených darů - např. odolný vůči utrpení a smrti, s dokonale ovládanými tělesnými naklonnostmi, s touhou po rozumu a především v milosti posvěcující.

Kromě toho, jak uvedla ctihodná Marie z Agredy ve své slavné knize "Sv. Boží město", Bůh stvořil Adama jakoby ve věku 33 let, tedy ve věku, kdy měl Kristus zemřít, a Adamovo tělo bylo tak podobné Kristu, že se téměř nelišili, zatímco Eva byla velice podobná blahoslavené Panně co do zjevu i postavy. Marie z Agredy také uvedla, že Bůh pohlédl na tyto dva obrazy velkých originálů s největším zálibením a přízní a kvůli těmto originálům na ně seslal mnohá požehnání. Tak se (všechny) lidské bytosti měly podobat Ježíši a Marii, protože naši první rodiče jim byli velmi podobní. Ale tento šťastný stav, v němž byli naši první rodiče stvořeni, trval jen chvíli, protože se proti nim okamžitě probudila hadova závist, neboť Satan trpělivě čekal na jejich stvoření. Nepřítel však byl ošálen: Pán mu od počátku dával najevo, že Slovo má na sebe vzít lidskou přirozenost v lůně blahoslavené Panny Marie, ale nezjevil mu, kdy a jak se to stane. Bůh to udělal proto, aby se Lucifer od počátku namáhal v nevědomosti a zmatku. Lucifer si tedy myslel, že zničení našich prvních rodičů způsobí konec božského vtělení Slova, Vánoc i jejich následných oslav.

Hřích Adama a Evy podle Otce Paula Duffnera OP zanechal člověka s padlou přirozeností, s intelektem, jehož úsudek byl zatemněn, a navíc s oslabenou vůlí a se sklonem hledat vlastní vůli spíše než vůli Boží. Kvůli Adamovu hříchu se lidský život řečeno slovy Thomase Hobbesa (1588-1679) stal osamělým, žalostným, krátkým, odporným a brutálním. Kvůli propastné ztrátě milosti posvěcující se heslem dne stala nelidskost člověka k člověku. Rajská zahrada, která byla dokonalým příbytkem člověka, zahrada, v níž byl člověk v důvěrném styku s Bohem ve vzájemné lásce a dokonalém spojení, byla navždy ztracena. Zahrada, kterou Bůh pravidelně navštěvoval, aby Adama sám učil, vedl a poučoval. Ráj byl ztracen, protože Adam a Eva dali přednost klamným návrhům Lucifera před svatým Božím nařízením: "Nedotýkejte se stromu uprostřed zahrady". Adam svým prvotním hříchem ztratil úplně všechno.

Lidstvo tak bylo na tisíce let uvrženo do zajetí a otroctví. Satan měl naprostý vliv na vše, co člověk dělá. Plnit Boží vůli bylo téměř nemožné. Lidstvo se nedokázalo vrátit do rajské zahrady. Bylo třeba Mesiáše, Spasitele, Vykupitele, který nesmí být vinen žádným hříchem. Neposkvrněný beránek Boží, skrze něhož by mohla být obnovena ona milost posvěcující, jež byla ztracena prvotním hříchem. S matkou, jejíž početí a povaha jsou neposkvrněné, jak nařídil Bůh. Ježíš se stal jediným řešením. Ctihodný beránek Boží, který jediný dokázal otevřít svitek z Knihy zjevení 5:5. Rozlomil pečeť a přečetl ho. Tento tajemný svitek obsahuje plán věčného Otce ke spáse všech duší. Pouze Ježíš znal tajemství a jeho uskutečnění. A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Existují jisté pozoruhodné záležitosti týkající se narození našeho Spasitele, zvláště v samotném okamžiku porodu. Sestra Marie Agreda napsala, že naše blahoslavená Matka byla přes hodinu v extázi a blaženém vidění, a v okamžiku, kdy extáze skončila, začala cítit pohyby dítěte ve svém panenském lůně. Tento pohyb Matce Boží nezpůsobil žádnou bolest ani potíže, jak se to děje ostatním ženám při porodu.

Tělo Matky Boží zduchovnělo, její výraz vyzařoval paprsky silného světla jako vtělené slunce nepopsatelné vznešenosti. Právě uprostřed tohoto vytržení nejušlechtilejší vznešená Paní dala světu jednorozeného Božího syna, který se narodil v neděli o půlnoci. Její panenská neporušenost a čistota byla nedotčená, protože Bůh pronikl do panenské komnaty stejně jako paprsky pronikají do křišťálové svatyně a osvětlují ji duhovou krásou.

Proto je naše blahoslavená Matka Pannou před i po narození našeho Pána Ježíše Krista.

Toto období Vánoc je časem oslavy Boha, který se stal člověkem, vtělení Boha Syna jako syna Panny Marie, aby se stal Vykupitelem lidstva a aby oslavil Boha Otce. Je to čas narozenin Božího Beránka, který má na sebe vzít hříchy všech lidí. Je to čas, kdy se milost posvěcující, kterou naši první rodiče ztratili, člověku vrací prostřednictvím ustanovení různých svátostí, zejména svátosti křtu. Narození Krista je narozením nové Církve založené na těle a krvi zabitého Božího Beránka a na víře, naději a lásce. Vánoce jsou obdobím štěstí a absolutního díkůvzdání Bohu za to, že dal lidstvu druhou příležitost, a tedy mu navrátil to, co bylo ztraceno v důsledku Adamova selhání. Vánoce jsou obdobím lásky a vděčnosti k novému Adamovi a Evě v osobě Ježíše a Marie. O Vánocích nelze oslavovat jen Syna a jeho Matku nazývat jen Jeho schránkou. Je to čas lásky a sjednocení se Dvěma Srdci Lásky. O Vánocích také slavíme vítězství Boha Otce nad pyšným a lstivým Luciferem, který předtím obcházel světem a vytrvale hledal tu ženu, o níž mu Bůh řekl, že rozdrtí jeho pyšnou hlavu. Dábel měl v plánu zabránit božskému vtělení Božího slova, ale Boží všemohoucnost zvítězila. Bohu díky za spojení Dvou Srdcí Lásky! Bez tohoto spojení by žádné Vánoce neexistovaly. A já zde chci všem jasně říci, že křesťanství jako náboženství vzniklo díky spojení Ježíše Krista a blahoslavené Panny Marie. Toto spojení je Církev. Archa nové úmluvy. Stará Noemova archa je jen předobrazem spojení Dvou Srdcí Lásky. Stará archa zachránila jen osm lidí, ale spojení všech srdcí s Ježíšem a Marií musí zachránit VŠECHNY, kdo jsou na palubě (nové archy). Být mimo archu znamená věčné zatracení. Proto pouhé vyznání lásky k Ježíši a Marii s modlitbou Dvou Srdcí Lásky a s pevným rozhodnutím praktikovat skutky lásky společně s každodenním rozjímáním o modlitbách Dvou Srdcí lásky vás určitě dostane do nové archy. To je vůle Boží pro celé lidstvo.

Je proto důležité, aby člověk věděl, že se špinavýma rukama se nikdo nově narozeného Krále nemůže ani dotknout. Podle Otce Lásky jsou nejhorší srdce plná hříchu. V tomto spojení může být jen někdo naprosto čistý a neposkvrněný. Ten, kdo má upřímné srdce, mysl a tělo. Ten, kdo odpouští křivdy a dlouhodobě nechová zášť. Ten, kdo je pokorný, tichý, bezmezně šlechetný, ztotožňuje se s chudými, neprivilegovanými a sirotky, a to nikoliv pro nějaké nepatřičné výhody, ale z lásky k Bohu. Ten, kdo miluje stejně jako Bůh. Ten, kdo je připraven trpět a zemřít pro dobro ostatních. Ten, kdo se vyhýbá příležitostem ke hříchu. Ten, kdo miluje svaté duše. Ten, jehož pokrmem je konat Boží vůli. Takoví jsou lidé, kteří se mohou dotknout novorozeného krále a poklonit se mu.

Závěrem: nástup modernismu, liberalismu a nezřízené touhy po získávání bohatství za každou cenu poznamenal náš společenský systém. Tento škůdce se hluboce zažírání do etických hodnot všech křesťanských společenství. Dělat vše pro to, abyste si mohli postavit luxusní dům a koupit nablýskaná auta na úkor svých bližních, je oslavou démonického zajetí lidských bytostí, nikoliv Vánoc. Vánoce vyzývají k naprostému odmítnutí satanismu a všech prvků ďábelského pohrdání druhými lidmi a k zápalu pro mír a lásku.